

עלון מס' 28

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת מצורע

'תורת המצורע' – 'המוציא שם רע'

יש נגעי אדם, בגדים ובתים. ובחז"ל: 'האדם' הוא האדם 'המדבר'. זהו האדם, בנשמת האדם, צלם אלוקים שבאדם וכו' מתגלה 'האדם המדבר' וזה צריך להיות בדיבור של קדושה בדיבור טוב ובלשון טוב, כי לשון רע משבש ומזייף את כל ערך האדם שבו. "ויהי האדם לנפש חיה" (בראשית ב, ז) "לרוח ממללא" (אונקלוס, שם)

נגעי האדם – מגלים מה הוציא האדם בדיבורו, ותחילת הדיבור הרע – הגורם לצרעת נמצא אצל הסיפור "ותדבר מרים ואהרון במשה" (במדבר יב, א). והנה רואים אנו כי אצל האנשים הגדולים ביותר מוצאים קלקול בדיבור... ומכאן מצאו חז"ל את הקשר בין 'לשון הרע' והצרעת. אמר ריש לקיש: "...תורת המצורע' – תורתו של מוציא שם רע (ערכין דף טו, ב).

קשר החיים של גוף ונשמה במציאותם, נמשך מן השמים, מיוצר העולם הקובע סדר החיים שלך, ומתוך כך יש גם ערך ליוצא מן הפה... **ארציות ממקור שמיימיות**...

באמת אבסולוטית אלוקית ישנה **חשיבות לעצם החיים** של "מי האיש החפץ חיים... נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה" (תהילים לד, יג-יד) באותה מידה כשם שיש ערך חשוב **לשמירת הפה באכילת כשרות**. והרי שבים אנו בזה לקשר **'שמים וארץ'** הקובע את כל חיי האדם, מן המקור הכללי ועד לכל פרטי הפרטים שבישראל.¹

על פי "מאורות הרצי"ה" א(פרשת מצורע תשכ"ד א עמ' שטו-ז) להרב הושע רבינוביץ הי"ו

